

højet til Lov. I Sønderjylland vil man være overordentlig tilfreds med, at denne Reform gennemføres.

P. Mortensen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo at indføre en ensartet Fattiglovgivning for hele Landet. Det har hidtil været saaledes, i alt Fald til en vis Grad, at man i Sønderjylland har haft en særlig Fattiglov, idet man efter Genforeningen, da man indførte den danske Lovgivning i Sønderjylland, mente, at der i alt Fald foreløbig maatte bibeholdes visse Bestemmelser fra den tyske Lov. Jeg skal saaledes nævne Bestemmelsen om Muligheden for at opnaa Forsørgelsesret i en Kommune. I Sønderjylland kan et ungt Menneske, naar han har opholdt sig et Aar efter sit fyldte 16de Aar i en Kommune, opnaa Forsørgelsesret i den, hvorimod et ungt Menneske for at opnaa Forsørgelsesret i det øvrige Kongerige skal have opholdt sig i Kommunen i 5 Aar efter det fyldte 18de Aar. Det vil sige, at man i Sønderjylland kan have Forsørgelsesret i en Kommune allerede med det fyldte 17de Aar, hvorimod man i det øvrige Kongerige skal være 23 Aar for at opnaa dette. Der er ogsaa fra nogle Sider i Sønderjylland blevet klaget over, at man ikke i den sønderjydske Fattiglov havde en til den danske Fattigløvs § 41 svarende Paragraf. Det har bevirket, siges der i alt Fald, at en Del uarbejdsvillige Mennesker søger derned for at opnaa Forsørgelsesret i en Kommune, og Kommunalbestyrelserne som saadanne har ikke tilstrækkelige Magtmidler i Hænde til at tvinge disse Mennesker til at gøre, hvad de formaar, for at forsørge sig selv.

Dels dette, at saadanne Bestemmelser mangler, dels at man har for vidtgaende Bestemmelser i den sønderjydske Fattiglov, har bevirket, at Sogneraadene gennem deres Organisation ligesom ogsaa Haderslev Byraad gennem Købstadforeningen har henvendt sig til Indenrigsministeriet for at opnaa ensartede Bestemmelser for hele Landet. Det er, som den højtærede Indenrigsminister meddelte, saaledes, at ogsaa de sønderjydske Repræsentanter i Folketinget har haft Samraad med Medlemmer af Udvalget i Landstinget under denne Sags Behandling, og man er naaet til Enighed om det Lovforslag, her foreligger. Jeg vil nu gerne takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har forelagt Lovforslaget, og da det har undergaaet den Behandling i Landstinget, det har, og Udvalgsbehandling, er det mit Haab, at det vil have en let Gang gennem dette høje Ting. Jeg skal

paa mit Partis Vegne anbelafe Lovforslaget til Vedtagelse.

C. O. Pedersen: Ogsaa jeg kan anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, og jeg finder saa meget mere Anledning til det, som det imødekommer et enstemmigt Ønske fra Sønderjylland om at skabe bedre Retsregler paa dette bestemte Omraade. Der kan, som den højtærede Minister sagde, ingen Tvivl være om, at de gældende Bestemmelser i visse Tilfælde, selv om de er mildnet noget, paafører enkelte Kommuner lidt større Byrder, end Kommunerne i det øvrige Kongerige har, men naar dette Lovforslag gennemføres, anser jeg Forholdene for at være kommet saa nær til den danske Fattiglovgivning, som det overhovedet vil være muligt. Derfor hilser jeg Forslaget med Glæde, og jeg tror, at de sønderjydske offentlige Institutioner, som har haft med det at gøre, vil føle sig tilfredsstillet dermed. Jeg haaber ogsaa, det kan blive Lov — det skulde det jo gerne — før 1. April, og hertil kan jeg tilsige mit Partis Støtte.

Holger Andersen: Den højtærede Indenrigsminister vil ikke kunne være i Tvivl om, at det her foreliggende Lovforslag vil faa en meget let og hurtig Gang gennem dette høje Ting, og at det i Løbet af denne Maaned vil kunne ophøjes til Lov. Forslaget har været Genstand for en særdeles grundig Behandling i det andet høje Ting, idet det blev fremsat der af den højtærede Indenrigsminister allerede den 8. Oktober, og Udvalgsbetænkningen først er blevet afgivet den 24. Februar, hvorefter anden Behandling har fundet Sted den 26. Februar, og desuden har jo, som allerede fremhævet af den højtærede Indenrigsminister, Landstingets sønderjydske Medlemmer holdt sig i nøje Kontakt med de sønderjydske Repræsentanter i dette høje Ting, saaledes at vi paa ethvert Tidspunkt har kunnet følge denne Sags Behandling.

Efter den meget indgaende Forhandling, der har fundet Sted i det andet høje Ting, og efter de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister har fremsat her i Dag, finder jeg ikke, der er nogen særlig Anledning til at gaa dybere ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. Det er jo rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister sagde, at ved den Ordning, der blev truffet i 1920, var der i Særdeleshed to Punkter i den her i Betragtning kommende Lovgivning, man bibeholdt i en anden Form end i det øvrige Land, nemlig for saa vidt ved-